

พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชน
ในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น*

THE BEHAVIOR OF RECEIVING POLITICAL INFORMATION OF PEOPLE
IN TUMBONBANMAI, SICHOMPOO DISTRICT, KHONKAEN PROVINCE

นิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม¹ และ เกรียงไกร ทองจิตติ²

Nitat Wongwangphoem¹ and KiangkraiThongjitti²

¹นักวิชาการอิสระ

¹Independent academic

²มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

²Phetchabun Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author's Email: politice7114@gmail.com

วันที่รับบทความ : 25 มีนาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 28 มีนาคม 2568; วันตอบรับบทความ : 30 มีนาคม 2568

Received 25 March 2025; Revised 28 March 2025; Accepted 30 March 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น 2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น และ 3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ตำบลบ้านใหม่อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น จำนวน 363 คน โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ใน

Citation:

* นิทัศน์ วงศ์วังเพิ่ม และ เกรียงไกร ทองจิตติ. (2568). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีขอมพู จังหวัดขอนแก่น. วารสารสหศาสตร์การพัฒนาสังคม, 3(2), 426-449.

Nitat Wongwangphoem and KiangkraiThongjitti. (2025). The Behavior Of Receiving Political Information Of People In Tumbonbanmai, Sichompoo District, Khonkaen Province.

Journal of Interdisciplinary Social Development, 3(2), 426-449.;

DOI: <https://doi.org/10.>

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JISDIADP/>

การเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจเช็ครายการ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร และวิเคราะห์ความแปรปรวน F-test ทดสอบความแตกต่างของค่า โดยใช้วิธี Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือ ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ด้านสื่อบุคคลส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง

2. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นพบว่า ประชาชนที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ส่วนประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การเมือง, ข่าวสาร, พฤติกรรม

Abstract

This research aims to 1. to study the political news perception of people in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, 2. to compare the political news perception of people in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, classified by gender, age, educational level, occupation and income, and 3. to study recommendations on the political news perception of people in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province. The population of the research was a total of people with the age of 18 years and over, eligible for voting, in Ban Mai sub-district, Si

Chompoo district, Khon Kaen province; and 363 samples were selected through Taro Yamane's calculating formula. The instrument of the research was the checklist questionnaire used to collect the data. The data were analyzed by statistics, comprised of frequency distribution, percentage, arithmetic mean and standard deviation. The differences of two means were tested by the independent T-test. In case paired differences were found, the Scheffe's one-way analysis of variance (ANOVA) or F-test was utilized. The research findings were found as follows:

1. The political news perception of people in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, was found to be overall at a moderate level. Consider each aspect in the descending order of the mean, people's political news perception from TV was found to be at the highest level of the mean, followed by that from the radio, the newspaper, the electronic media, and the personal media; and that from the weekly political magazine was found to be at the lowest level of the mean.

2. The comparison of the political news perception of people in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, was found that the political news perception of people with different age, educational levels, occupations and income, in Ban Mai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, was found different at a statistically significant level of .05; but the political news perception of people with different gender in BanMai sub-district, Si Chompoo district, Khon Kaen province, was not found different.

Keywords: Political, News, behavior

บทนำ

ในปัจจุบันนี้มีเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะเหตุการณ์ทางด้านการเมืองซึ่งจะพบเห็นได้จากสื่อต่าง ๆ และในการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเรียนรู้เหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมขนาดใหญ่ได้ พร้อมทั้งทำตามระเบียบขั้นตอนที่สังคมได้กำหนดไว้ จากเหตุการณ์ที่สำคัญ ๆ ทางด้านการเมืองในอดีตนั้น เช่น ในเหตุการณ์ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 ที่ได้ชื่อว่าเป็นวัน มหาวิทยาลัย เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้น ในสังคม และมีคนได้รับบาดเจ็บสูงถึง 857 คน ในสังคมปัจจุบันเราจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทั้งในอดีตและปัจจุบันเพื่อไม่ให้เกิดประวัติซ้ำรอยและเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตซึ่งในปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางการเมืองก็มีจำนวนมากเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่นเหตุการณ์การเลือกตั้ง เหตุการณ์การเพิ่มกฎหมายเหตุการณ์การเปลี่ยนแปลงการปกครอง เหตุการณ์การออกนโยบายบริหารประเทศ เป็นต้น

นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครอง เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ.2475 จากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาสู่ระบอบประชาธิปไตยปัญหาหลักในการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยนอกจากปัญหาในด้านโครงสร้างและสถาบันทางการเมืองแล้ว ยังมีอุปสรรคในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน จนอาจกล่าวได้ว่าประชาธิปไตยของประเทศไทยนั้นล้มลุกคลุกคลานมาเกือบตลอด เพื่อที่จะให้ได้มีระบอบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น ประชาชนจำเป็นต้องสนใจการเมือง ต้องติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการเมืองและต้องมีความกระตือรือร้นที่จะมีบทบาทร่วมทางการเมือง ดังนั้นการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อประชาชน ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารในทางการเมืองเป็นอีกด้านหนึ่งที่มีความสนใจมาก เพราะการสื่อสารถือได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญร่วมกันของการเมือง โดยเฉพาะช่องทางการสื่อสารถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการสื่อสาร ซึ่งได้มีการแสดงออกของกลุ่มบุคคลชั้นต่างๆ เพื่อไปสู่เป้าหมายสำคัญในทางการเมืองดังเช่นการเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอดีตที่ผ่านมา ระบบการเมืองได้อาศัยสื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทอย่างมาก พรรคการเมืองหลายพรรคได้จ้างบริษัทโฆษณาทำการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนเป็นจำนวนเงินค่อนข้างสูงถึงแม้จะมีการสื่อสารที่ดี มีหลากหลายช่องทางการสื่อสารให้เลือกและทันสมัย โดยมีข้อมูลเปิดเผย มากเพียงใดก็ตามพบว่าระดับการพัฒนาทางการเมืองของประเทศไทย ยังไม่สามารถอยู่ในระดับที่เทียบเท่ากับ

ต่างประเทศได้อย่าง เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ครั้งล่าสุดเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ที่ผ่านมามีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งออกมาใช้สิทธิทั้งสิ้น 45.84 % ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกับการเลือกตั้ง ในวันที่ 3 กรกฎาคม 2554 ซึ่งมีประชาชนออกมาใช้สิทธิทั้งสิ้น 75.03 % ประกอบกับศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติเสียงข้างมาก (6 ต่อ 3) สรุปได้ว่าการที่มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.2556 และกำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไปในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2557 ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 108 วรรคสอง จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองและเหตุไม่สงบทางการเมือง จากฝ่ายที่สนับสนุนและต่อต้านรัฐบาล ซึ่งนำไปสู่การรัฐประหารในที่สุด เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 เวลา 16.30 นาฬิกา และวันที่ 22 พฤษภาคม 2557 ก็ได้มีประกาศใช้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช 2557 ซึ่งสภาการณ์ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงระบบทางการเมืองของประเทศไทยที่ยังขาดเสถียรภาพและการพัฒนาทางการเมือง ในระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยยังไม่สามารถอยู่ในระดับที่เทียบเท่ากับต่างประเทศได้

สภาพของสังคมก็นับว่ามีบทบาทที่สำคัญไม่น้อยที่จะมีบทบาทต่อการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ อันได้แก่ ความเจริญของสังคม สภาพแวดล้อมของสังคม ผู้นำของสังคม ระดับการศึกษาของคนในสังคม สภาพความเป็นอยู่ของคนในสังคม ซึ่งเมื่อคนในสังคมใด มีความพร้อมในปัจจัยดังกล่าวมาก ย่อมที่จะส่งผลให้มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองที่ค่อนข้างจะดีกว่าสังคมที่ขาดความพร้อมในปัจจัยดังกล่าว ชีวิตประจำวันของประชาชนในตำบลบ้านใหม่ส่วนใหญ่ ค่อนข้างเรียบง่ายไม่มีอะไรแปลกใหม่ โดยจะตื่นแต่เช้าเพื่อหุงหาอาหาร และไปทำงานในไร่นา สวนยาง หรือทำอาชีพเสริมอยู่กับบ้าน หากไม่ได้รับราชการ และทำงานบริษัทแล้ว ชาชนบทส่วนใหญ่จะทำงานทุกวันจนแทบไม่มีวันหยุด แต่มีกิจกรรมยามว่างในรูปแบบที่แตกต่างจากคนในเมืองใหญ่คือส่วนใหญ่จะชอบพักผ่อนอยู่กับบ้านมากกว่าการออกไปเที่ยวนอกบ้าน โดยกิจกรรมยามว่างที่คนชนบทนิยมทำได้แก่ การนั่งคุยกับเพื่อนบ้านชาชนบทนั้นการติดต่อสื่อสารจะมาในรูปแบบของการติดต่อระหว่างบุคคล มีข่าวสารทางราชการ และข่าวที่น่าสนใจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นายอำเภอ ครู พระ ตลอดจนข้าราชการจะเป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารไปยังประชาชนในหมู่บ้านเหล่านั้น นอกจากนี้ยังมีพ่อค้า คนขับรถบรรทุกและรถโดยสาร จะนำข่าวทางด้านเศรษฐกิจ เช่น ข่าวราคาข้าวเปลือก ราคาข้าวโพด และพืชผลอื่นๆ ข่าวการทำงานในเมืองหลวง เป็นต้น แม้บ้านที่ไปซื้ออาหารที่ตลาดได้พบปะพูดคุยนำเรื่องราวที่ได้พบเห็นมาบอกกล่าวกันต่อไปเสมอ วิถีกระจายเสียง และหนังสือพิมพ์

ถือว่าเป็นสื่อกลางที่สำคัญสำหรับข้าราชการในหมู่บ้านซึ่งถ่ายทอดข่าวสารการเมืองไปสู่ประชาชนชาวชนบทไทยเราจึงสามารถแลกเปลี่ยนข่าวสารหรือได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ มากเหมือนกัน ดังนั้นหากใช้การสื่อสารมาเป็นเครื่องมือทำให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ทางการเมืองเข้าใจบทบาทและหน้าที่ตามแบบแผนระบบการเมืองแล้ว จะเป็นผลให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในที่สุด

ดังนั้นเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจต้องการศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ ว่ามีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ในด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นอย่างไร ช่องทางการรับข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางไหน ความถี่ในการรับข่าวสารของประชาชนเป็นไปในลักษณะใด เพื่อที่จะได้นำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ส่งเสริมให้ประชาชนมีการรับรู้ทางการเมืองมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นหนทางในการนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการพัฒนาทางการเมืองและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ต่างกันมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกัน

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง

นักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายของพฤติกรรม ไว้มากมายหลายความหมาย ในที่นี้นำมากล่าวเพียงหนึ่งท่าน ได้แก่ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2544 : 17) ให้ความหมายของพฤติกรรมว่าเป็น “การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึคนึกคิด ความต้องการของจิตใจ ที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าซึ่งอาจสังเกตเห็นได้โดยตรงและทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตได้โดยตรงและทางอ้อม บางลักษณะอาจสังเกตได้โดยไม่ใช่เครื่องมือช่วยหรือต้องใช้เครื่องมือช่วย พฤติกรรมในมนุษย์ หมายถึง อาการกระทำหรือกิริยาที่แสดงออกมาทางร่างกายกล้ามเนื้อสมองในทางอารมณ์ ความคิด และความรู้สึก พฤติกรรมเป็นผลจากการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เมื่อมีสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นมาเร้าในเวลาใดจะมีการตอบสนองเมื่อนั้น”

2. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

การรับรู้ (Perception) มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ “Percipere” ซึ่ง per หมายถึง ผ่าน (Through) และ Cipere หมายถึง การรับ (To Take) ถือเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลที่สำคัญ เพราะถ้าปราศจากการรับรู้แล้วจะไม่สามารถมีความจำหรือการเรียนรู้ได้ (บุปผา พวงมาลี, 2542)

พิชา รุจินาม (2544 : 14-18) ได้สรุปเกี่ยวกับการรับรู้ข่าวสารไว้ ดังนี้

ผู้รับข่าวสาร อาจหมายถึง บุคคลเพียงบุคคลเดียว เช่น การคุยกันระหว่าง 2 คน หรือ อาจ หมายถึง กลุ่มบุคคลก็ได้ในการติดต่อสื่อสารกันนั้น บุคคลที่เป็นผู้รับสารอาจเปลี่ยนเป็นผู้ส่งสารในเวลาอื่นได้ เช่น ในการพูดคุยกันผู้รับสารอาจกลายเป็นผู้ส่งสาร

ผู้รับสาร มีความสำคัญต่อการสื่อสาร มีความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการติดต่อสื่อสารและผู้รับสารมีอิทธิพลต่อองค์ประกอบอื่นของการสื่อสารอีกด้วย นอกจากนี้ควรพึงพอใจในการติดต่อสื่อสารจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากไม่ได้พิจารณาถึงปัจจัยของผู้รับสารหรือคุณลักษณะของผู้รับสารในฐานะที่เป็นผู้ติดต่อสื่อสารโดยตรง

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

การสื่อสารนั้น จัดได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในชีวิตของมนุษย์ นอกเหนือจากปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อความอยู่รอดของมนุษย์ ซึ่งได้แก่ อาหาร ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่มและยารักษาโรค แม้ว่าการสื่อสารจะไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับความเป็นความตายของมนุษย์เหมือนกับปัจจัยสี่ แต่การที่จะให้ได้มาซึ่งปัจจัยสี่เหล่านั้น ย่อมต้องอาศัย

การสื่อสารเป็นเครื่องมืออย่างแน่นนอน มนุษย์ต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมใด ๆ ของตน และเพื่ออยู่ร่วมกับคนอื่น ๆ ในสังคม การสื่อสารเป็นพื้นฐานของการติดต่อของกระบวนการสังคม ยิ่งสังคมมีความซับซ้อนมากขึ้นและประกอบด้วยคนจำนวนมากขึ้นเท่าใดการสื่อสารก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เพราะการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม และสังคมจํานํามาซึ่งความซับซ้อนหรือความสับสนต่าง ๆ จนอาจก่อให้เกิดความไม่เข้าใจและไม่แน่ใจแก่สมาชิกของสังคม ดังนั้นจึงต้องอาศัยการสื่อสารเป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว (ยุพดี ฐิติกุลเจริญ, 2537 : 3)

4. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมือง

ทฤษฎีสื่อสารทางการเมืองแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและการเมืองและประชาธิปไตย ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบันซึ่งเป็นการเมืองที่ผ่านตัวกลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารการเมืองผ่านสื่อมวลชนเป็นตัวกลางสำคัญยิ่งประการหนึ่ง ที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินการและกระบวนการทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยภายใต้กรอบแนวคิดขององค์ประกอบทางการเมืองสามประการ อันได้แก่ (นรินทร์ นำเจริญ, 2546 : 88)

1. องค์การทางการเมือง (Political Organization)
2. องค์การสื่อ (Media Organization)
3. ประชาชน (Public)

ทั้งนี้้องค์การทางการเมืองนั้นมีความหมายในมุกกว้างที่ครอบคลุมทั้งรัฐบาลพรรคการเมือง องค์การสาธารณะ กลุ่มอิทธิพล และกลุ่มก่อการร้าย ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญเนื่องจากเป็นผู้ปฏิบัติการทางการเมือง (Political Actors) โดยตรงในขณะที่ประชาชนเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากเช่นกัน ในฐานะเป็นกลุ่มเป้าหมายทางการเมืองของบรรดาองค์การทางการเมือง ถ้าหากปราศจากประชาชนแล้ว ข้อมูลข่าวสารหรือเนื้อหาทางการเมืองย่อมไม่มีความหมายใด ๆ เลย

5. แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (2544 : 292-293) ได้สรุปถึงการเปิดรับข่าวสารว่าผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อตามลักษณะดังต่อไปนี้

5.1 เลือกสื่อที่สามารถจัดหาได้ (Availability) โดยธรรมชาติของมนุษย์นั้น จะใช้ความพยายามเพียงระดับหนึ่งเท่านั้น อะไรที่ได้มายากมาก ๆ มักจะไม่ได้รับการเลือก แต่ถ้าสามารถได้มาไม่ยากนักมักจะเลือกสิ่งนั้น เช่นเดียวกับสื่อ ผู้รับจะเลือกที่จะไม่ต้องการใช้ความ

พยายามมากในการรับสื่อ เช่น ในชนบทประชาชนส่วนใหญ่จะเปิดรับสื่อวิทยุกระจายเสียงเป็นสิ่งสำคัญ เพราะตนเองสามารถจัดหาวิทยุมาได้ง่ายกว่าสื่ออื่น ๆ เป็นต้น

5.2 เลือกสื่อที่สอดคล้อง (Consistence) กับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตนเอง เช่น นิสิต นักศึกษา และนักวิชาการ มักนิยมอ่านหนังสือพิมพ์มติชน หรือสยามรัฐมากกว่าหนังสือพิมพ์อื่นๆ เพราะเป็นหนังสือพิมพ์ที่ให้ข่าวสารสาระในแง่วิชาการที่สอดคล้องกับตนมากกว่า เป็นต้น

5.3 เลือกสื่อที่สะดวก (Convenience) ปัจจุบันผู้รับสื่อสามารถเลือกรับสื่อได้ทั้งทางวิทยุ โทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่อบุคคล แต่ละคนก็จะมีพฤติกรรมการรับสื่อที่แตกต่างกันตามที่ตนสะดวก เช่น บางคนนิยมรับฟังข่าวสารทางวิทยุกระจายเสียงขณะขับรถ บางคนชอบนั่งหรือนอนฟังวิทยุโทรทัศน์ บางคนชอบอ่านหนังสือในห้องสมุด เป็นต้น

5.4 เลือกสื่อตามความเคยชิน (Accustomedness) ปกติจะมีบุคคลกลุ่มหนึ่งในทุกสังคมที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงการรับสื่อที่ตนเคยรับอยู่ ซึ่งมักจะพบในบุคคลที่มีอายุมาก เช่น เคยฟังวิทยุกระจายเสียงเป็นประจำมักจะไม่สนใจวิทยุโทรทัศน์หรือสื่ออย่างอื่น เป็นต้น

5.5 ลักษณะเฉพาะของสื่อ จากสื่อทั้ง 4 ประเภทข้างต้น เป็นความต้องการ สื่อของผู้รับสารเป็นหลัก แต่คุณลักษณะเฉพาะของสื่อที่มีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ คือ สามารถให้ข่าวสารในรายละเอียดดีกว่า ราคากุกว่า และสามารถนำติดตัวไปได้ทุกหนแห่ง หรือโทรทัศน์ ทำให้เห็นภาพเป็นจริงได้ เราใจ มีความรู้สึกเหมือนอยู่ร่วมในสถานการณ์ มีแสงสีดึงดูดใจขณะดูโทรทัศน์ สามารถพักผ่อนอิริยาบถได้สบาย เป็นต้น

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พรชัย มงคลอรรด (2554) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมทางการเมืองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนจำนวน 383 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ร้อยละค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way-ANOVA) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ Pearson

Product Moment Correlation Coefficient เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามทีละระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการวิจัยพบว่านิสิตปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปริญญาตรีโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.73$) เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศอายุคณะศึกษาชั้นปีภูมิลาเนารายได้ของครอบครัวต่างก็มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองไม่แตกต่างกันและพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .849, p < .001$)

อัฐจิมา เทพทอง (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการ ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา (1) การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต (2) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการ และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการ กลุ่มตัวอย่างคือข้าราชการในศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรีจำนวน 210 ราย วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way ANOVA) และค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 65.24 อายุ 25-35 ปี ร้อยละ 34.76 ระดับการศึกษาคือ ปริญญาตรีร้อยละ 46.05 และอายุงาน 6-10 ปี ร้อยละ 35.24 มีการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตในภาพรวมอยู่ในระดับมาก การมีส่วนร่วมทางการเมืองในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยการมีส่วนร่วมอยู่ในอันดับแรก คือ ด้านการติดตามข่าวสารการเมืองอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านการใช้ สิทธิเลือกตั้ง ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองและอันดับสุดท้ายคือด้านการร่วมชุมนุมทางการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการในศาลากลาง จังหวัดสุพรรณบุรีประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอายุงาน ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันและการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตของข้าราชการ มีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการมีส่วนร่วมทางการเมือง อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ0.01) ด้านที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารมากเป็นอันดับแรก คือด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองรองลงมาคือด้านการใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ด้านการร่วมชุมนุมทางการเมืองและด้านการติดตามข่าวสารการเมืองโดยทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quality Research) โดยอาศัยข้อมูลจากเอกสาร และข้อมูลในการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมึก จังหวัดขอนแก่น จำนวน 3,980 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดมาจากรายชื่อประชาชนที่มีอายุ 18 ปีบริบูรณ์ ที่มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมึก จังหวัดขอนแก่น จำนวน 363 คน ใช้สูตรของ Taro Yamane

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ ของการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของประชาชน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองและความถี่ของการรับข่าวสารทางการเมือง โดยแยกเป็นลักษณะของการนำเสนอเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมืองแต่ละช่องทาง ผู้วิจัย ใช้ลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ โดยใช้หลักของ Likert Scale (สุวิมล ติรกันันท์, 2548 : 160)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาแนวทางแก้ไข แบบสอบถามลักษณะปลายปิด (Close ended Question) เกี่ยวกับปัญหาข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไขปัญหาของพฤติกรรมกรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัย ใช้การวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) นำผลความคิดเห็นดังกล่าวมาอธิบายผลเป็นความเรียง

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ศึกษา ทฤษฎีแนวคิดเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดกรอบเนื้อหาของแบบสอบถามให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย
3. สร้างแบบสอบถามและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแล้วนำแบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบเนื้อหาและปรับปรุงให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์
4. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบและผ่านการแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) รูปแบบของแบบสอบถาม (Format) ความเหมาะสมด้านภาษา (Wording) ความสมบูรณ์ของ คำชี้แจงและความเหมาะสมของการใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม
5. การนำแบบสอบถามมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruency: IOC) ของแบบสอบถาม โดยเลือกคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 5.7 ขึ้นไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

1. แบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขปรับปรุงแล้วทดลองใช้ (Try-Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลภูพาน อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น เพื่อนำข้อมูลมาหาคุณภาพแบบสอบถาม
2. นำแบบทดสอบไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าคงที่ภายในเนื้อหา เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับงานวิจัยได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) การหาค่าความเที่ยงของแบบสอบถามหาความเที่ยงภายในโดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545) คือ ผลทดสอบความเที่ยงค่า $\alpha = 0.92$

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ สามารถหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือได้แก่ค่าสัมประสิทธิ์ (Alpha Coefficient) ได้ 0.92 เป็นค่าที่เชื่อถือได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัยและขอหนังสือ ถึงผู้ใหญ่บ้านของแต่ละหมู่บ้าน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง และตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3. เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืน ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูล หากแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมา มีข้อความไม่สมบูรณ์ก็จะส่งให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามใหม่อีกรอบ

4. นำข้อมูลเหล่านั้นไปวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและประมวลผลข้อมูลเพื่อได้ค่าที่ต้องการต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังต่อไปนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น 6 ด้าน คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และด้านสื่อบุคคล ใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรสำหรับปัจจัยที่มีจำนวน 2 กลุ่ม ใช้ค่า t - test และใช้ค่า F - test (One - way Analysis of Variance) สำหรับปัจจัยที่มีจำนวนมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไข คำถามปลายเปิดและรวบรวมข้อมูลตามประเด็นนำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการบรรยายโดยใช้สถิติค่าความถี่ (Frequency)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 50.41 เป็นเพศหญิงจำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-40 ปีจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 28.93 รองลงมาคือ อายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.17 อายุ 18-30 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 22.59 และอายุ 41-50 ปี จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 46.28 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษา/เทียบเท่า จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.16 ระดับอนุปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 9.64 ระดับปริญญาตรี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.37 และระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.55 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 49.59 รองลงมาคืออาชีพนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 14.88 อาชีพรับราชการ/ลูกจ้าง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 11.85 อาชีพค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.19 อาชีพพนักงานบริษัท/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.71 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.79 และ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.87 รองลงมาคือมีรายได้ 5,001 – 10,000 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.78 รายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 18.46 รายได้ 20,001 บาทขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.58 และรายได้ 15,001 – 20,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.31

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ตาราง 2.1

พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของ ประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น	ระดับพฤติกรรม		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านสื่อโทรทัศน์	2.93	0.78	ปานกลาง
2. ด้านสื่อหนังสือพิมพ์	2.48	0.76	ปานกลาง
3. ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง	2.01	0.91	น้อย

4. ด้านสื่อวิทยุ	2.59	0.76	ปานกลาง
5. ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์	2.34	1.10	ปานกลาง
6. ด้านสื่อบุคคล	2.07	0.77	น้อย
รวม	2.40	0.65	ปานกลาง

พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมูปู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน โดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านสื่อโทรทัศน์ รองลงมา คือ ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง ตามลำดับ

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมูปู จังหวัดขอนแก่น ที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ผลการเปรียบเทียบปรากฏตามตารางที่ 3.1-3.9 ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ต่างกัน โดยใช้สถิติ **t-test** และกลุ่มตัวอย่างที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน ใช้ **F-test** ตารางที่ 3.1

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ชาย	183	2.38	0.61	-0.54	.58
หญิง	180	2.42	0.70		

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมูปู จังหวัดขอนแก่นโดยรวม จำแนกตามเพศ ไม่แตกต่างกัน

แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมูปู จังหวัดขอนแก่น ด้านสื่อวิทยุจำแนกตามอายุ ตามตารางที่ 3.2

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	8.75	3.00	2.92	7.18	0.00*
ภายในกลุ่ม	145.71	359.00	0.41		
รวม	154.46	362.00			

จากตารางที่ 3.2 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 3.3

อายุ	18-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	51 ปีขึ้นไป
18-30 ปี	-	-.07	-.17	.24
31-40 ปี		-	-.10	.31*
41-50 ปี			-	-.42*
51 ปีขึ้นไป				-

จากตารางที่ 3.3 พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้านแตกต่างกันจำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ 31-40 ปี มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ด้านสื่อวิทยุจำแนกตามการศึกษา ตามตารางที่ 3.4

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	12.06	4.00	3.02	7.56	0.00*
ภายในกลุ่ม	142.40	358.00	0.40		
รวม	154.46	362.00			

จากตารางที่ 3.4 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 3.5

ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ เทียบเท่า	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี
ประถมศึกษา	-	-.01	-.51*	-.40*	-.60
มัธยมศึกษา/ เทียบเท่า		-	-.49*	-.38*	-.58
อนุปริญญา			-	.11	-.08
ปริญญาตรี				-	-.20
สูงกว่าปริญญาตรี					-

จากตารางที่ 3.5 พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน จำนวน 4 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารแตกต่างกันกับประชาชนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา กับประชาชนที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และประชาชนที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/เทียบเท่า มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีระดับการศึกษาอนุปริญญา กับประชาชนที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ด้านสื่อวิทยุจำแนกตามอาชีพ ตามตารางที่ 3.6

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	9.82	5.00	1.96	4.84	0.00*
ภายในกลุ่ม	144.64	357.00	0.40		
รวม	154.46	362.00			

จากตารางที่ 3.6 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 3.7

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	พนักงาน บริษัท/ ลูกจ้าง เอกชน	รับ ราชการ/ ลูกจ้าง	ค้าขาย/ ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตรกร	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา	-	.01	-.41	-.25	.00	.24
พนักงานบริษัท/ ลูกจ้างเอกชน		-	-.42	-.27	-.00	.23
รับราชการ/ลูกจ้าง			-	.15	.41*	.65*
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว				-	.26	.50
เกษตรกร					-	-.24
อื่นๆ						-

จากตารางที่ 3.7 พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้าน

แตกต่างกัน จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/ลูกจ้าง มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร และอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ด้านสื่อวิทยุจำแนกตามรายได้ ตามตารางที่ 3.8

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	12.93	4.00	3.23	8.17	0.00*
ภายในกลุ่ม	141.53	358.00	0.39		
รวม	154.46	362.00			

จากตารางที่ 3.8 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงได้ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีการของ Scheffe ปรากฏผลดังตารางที่ 3.9

	ต่ำกว่า	5,001-	10,001-	15,001-	มากกว่า
รายได้	5,000 บาท	10,000 บาท	15,000 บาท	20,000 บาท	20,001 บาท
ต่ำกว่า 5,000 บาท	-	-.20	-.38*	-.59*	-.67*
5,001-10,000 บาท		-	-.17	-.38	-.46
10,001-15,000 บาท			-	-.20	-.29
15,001- 20,000 บาท				-	-.08
มากกว่า 20,001 บาท					-

จากตารางที่ 3.9 พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้าน แตกต่างกัน จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ 10,001-15,000 บาท ประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ 15,001-20,000 บาท และประชาชนที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองแตกต่างกันกับประชาชนที่มีรายได้ มากกว่า 20,001 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

พบว่า ประชาชนได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น ด้านหนังสือพิมพ์ปัญหาไม่มีหนังสือพิมพ์บริการไม่มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน แนวทางแก้ไขหน่วยงานรัฐจัดหาหนังสือพิมพ์ให้บริการส่วนกลาง ควรมึงบประมาณในการสร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

อภิปรายผล

1. พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น

พบว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่น โดยรวมทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ประชาชน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง และได้แสดงออกทางการเมือง โดยการกระทำ ความรู้สึก ทศนคติ รวมตลอดถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่างๆ เช่น การพูดคุยเรื่องการเมือง แสดงความคิดเห็น การออกเสียงเลือกตั้ง การปฏิบัติตามกฎหมาย สอดคล้องกับแนวคิดของ พีระ จิระโสภณ (2546) ให้ความหมายของการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองว่า เป็นการติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองในด้านต่างๆ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลข่าวสาร แล้วเกิด เป็นความรู้ ความรู้สึกทางการเมืองเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการรับรู้ของมนุษย์เราซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้น ได้แก่ (1) การเลือก

เปิดรับหรือเลือกสนใจ (2) การเลือกรับรู้หรือตีความ และ (3) กระบวนการเลือกจดจำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย มงคลธรรด (2554 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนผลการวิจัยพบว่านิสิตปริญญาตรีของ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.83$) และ แบ่งเป็นรายด้านในการอภิปรายผลตามลำดับ ดังนี้

2. การเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขต ตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมุก จังหวัดขอนแก่น มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) จากสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมุก จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมุก จังหวัดขอนแก่นโดยรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ถึงแม้ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนไม่ต่างกัน ก็ไม่ส่งผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนให้แตกต่างกันแต่อย่างใดสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย มงคลธรรด (2554 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสนผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัฐจิมา เทพทอง (2557 บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการ ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลของข้าราชการในศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี ด้านเพศ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองทั้งในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

(2) จากสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมุก จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสี่หมุก จังหวัดขอนแก่นโดยรวมแตกต่าง

(5) จากสมมติฐานของการวิจัยว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีชมพู จังหวัดขอนแก่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกันมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนต่างกัน ฉะนั้นรายได้จึงมีผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนให้แตกต่างกัน

สรุป/ข้อเสนอแนะ

บทความวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่น” พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ในด้านสื่อโทรทัศน์ ด้านสื่อวิทยุ ด้านสื่อหนังสือพิมพ์ ด้านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สื่อบุคคล และด้านสื่อนิตยสารรายสัปดาห์เกี่ยวกับการเมือง อยู่ในระดับพอใช้ได้หรือปานกลาง

เมื่อมีการเปรียบเทียบวิเคราะห์ผลทางสถิติ พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ที่ต่างกัน พบว่าจะมีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่น โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีเพียงตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล เพศ ต่างกัน มีพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่นไม่แตกต่างกัน

มีข้อเสนอแนะจากบทความวิจัยเรื่องนี้ พบว่าประชาชนได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่น ด้านหนังสือพิมพ์ปัญหาไม่มีหนังสือพิมพ์บริการไม่มีที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน แนวทางแก้ไขหน่วยงานรัฐจัดหาหนังสือพิมพ์ให้บริการส่วนกลาง ควรมีงบประมาณในการสร้างที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ควรศึกษาปัจจัยที่มีส่งผลต่อพฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลบ้านใหม่ อำเภอสีมพู่ จังหวัดขอนแก่น ประกอบควรศึกษาการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดขอนแก่นโดยการวิจัยเชิงคุณภาพ และควรศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของประชาชนจากสื่อต่าง ๆ ในจังหวัดขอนแก่น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) เพื่อจะได้ข้อมูลฐานรากที่สามารถสร้างเป็นทฤษฎีได้ (Grounded Theory Methodology) และควรมีการศึกษาปัจจัยทางการเมืองต่างๆที่ส่งผลต่อการเข้าใจและมีส่วนร่วมในการเมืองของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

- สุวิมล ติรกันันท์. (2548). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์ : แนวทางสู่การปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นรินทร์ นำเจริญ. (2546) ศิลปะแห่งข่าวเชิงใหม่. ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาสน.
- บุปผา พวงมาลี. (2542). การรับรู้ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร. ใน วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- พรชัย มงคลอรธ. (2554). พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนิสิตปริญญาตรี. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน.
- พีระ จิระโสภณ. (2546). ทฤษฎีการสื่อสารมวลชนในเอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร. (พิมพ์ครั้งที่ 20). หน่วยที่ 11. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พิชา รุจินาม. (2544). ภาพลักษณ์ของตำรวจทางหลวงในทัศนะของผู้ขับขี่รถยนต์บนถนนสายเอเชีย. ใน วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2544). ประชาสัมพันธ์เพื่อการบริการ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยุพดี ฐิติกุลเจริญ. (2537). ทฤษฎีการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ลักขณา ศรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- อัฐจิมา เทพทอง. (2557). การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของข้าราชการ ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี. วารสารสหวิทยาการวิจัย, ฉบับบัณฑิตศึกษา, 3.